

ПРОЈЕКАТ МИНИСТАРСТВА
ОДБРАНЕ И ПАДОБРАНскоГ
КЛУБА „АРХИСТРАТИГ”

ПОДСЕЋАЊЕ НА ВОЈНИЧКЕ ДАНЕ

Манифестација „Падобрански скок ветерана” одржана је од 8. до 14. септембра на спортском аеродрому „Лисичји јарак” код Београда и нишком војном аеродрому „Наредник пилот Михаило Петровић”. Акцију је организовао Падобрански клуб ветерана 63. падобранске бригаде „Архистратиг”, а подржало Министарства одбране и Војска Србије. Више од тридесет ветерана падобранаца најпре је на спортском аеродрому „Лисичји јарак” извело падобранску обуку, први падобрански скок и тандем падобранске скокове, а потом су на војном аеродрому у Нишу реализовали стотињак падобранских скокова падобранцима типа „крило”, у шест налета и са висина од 1.200, 1.500 и 3.000 метара.

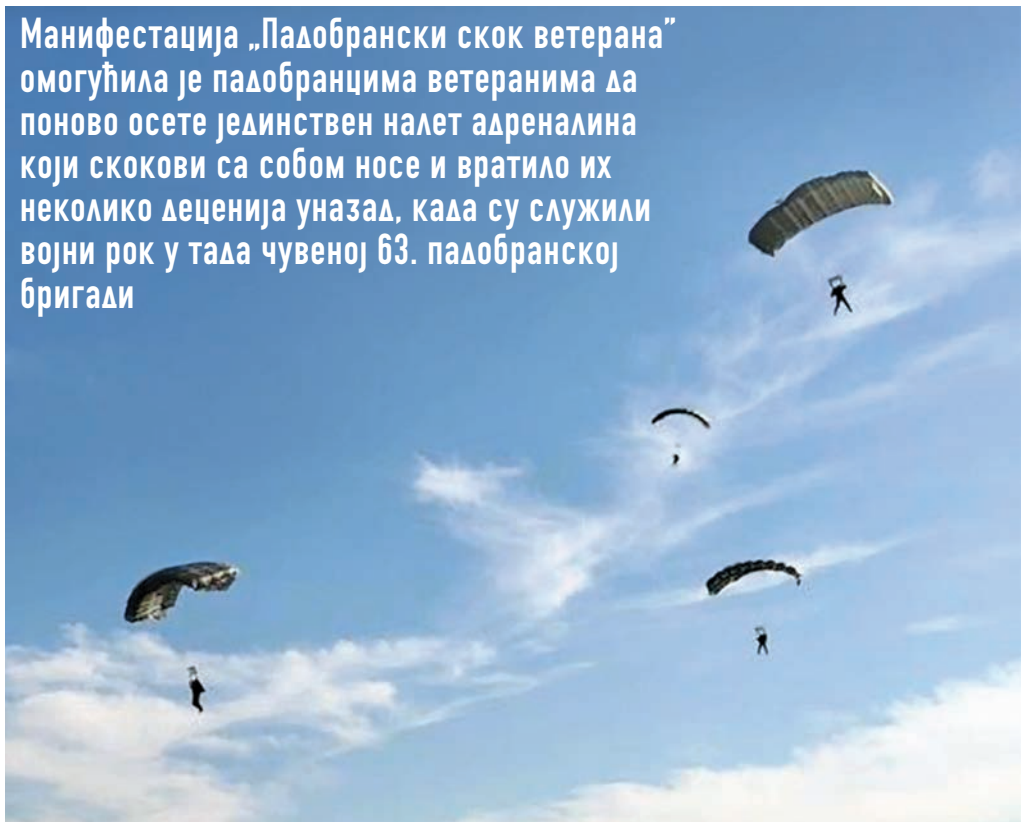
Људи посебног кова

Падобрански клуб ветерана 63. падобранске бригаде „Архистратиг” основан је пре четири године и познат је јавности по организацији више манифестација, од којих је „Балкански скок пријатељства” свакако најатрактивнији. Ове године су се пуковник у пензији Ненад Кузмановић и његови сарадници одлучили да реализују пројекат који има основни циљ да падобранце ветеране, који нису скакали од краја одслужења војног рока, врате у падобрански спорт.

– Пројектом се промовишу ветерани, вредности духа патриотизма, војничке и ратничке части, али се и негују и развијају традиције. Захвални смо министру одбране Александру Вулину и челним људима Министарства одбране што су препознали добру страну овог пројекта и омогућили да падобранци после више десетина година од одслужења војног рока поново скачу – каже пуковник у пензији Ненад Кузмановић.

Нема сумње да је избор Кузмановића за реализатора пројекта пун погодак, јер је реч о човеку који се деценијама бави падобранством, дугогодишњи је члан Падобранске екипе Војске Србије „Небеске видре” и Управног одбора Ваздухопловног савеза Србије, као и руководица Центра за обуку падобранаца.

Манифестација „Падобрански скок ветерана” омогућила је падобранцима ветеранима да поново осете јединствен налет адреналина који скокови са собом носе и вратило их неколико деценија уназад, када су служили војни рок у тада чувеној 63. падобранској бригади

Идеју да падобранци који дуго нису скакали опет изведу падобранске скокове успешно је спровео. Видело се то већ у Лисичјем јарку, када је 26 падобранаца дошло на основну падобранску обуку, тандем скокове и самостални падобрански

скок. На нишки војни аеродром „Наредник пилот Михаило Петровић“ стигло је још више падобранаца, који су имали први пут прилику да скачу падобранима типа „крило“.

Занимљиво је било видети људе од 70 година, који нису скакали скоро пола века, како без већих проблема изводе сложене падобранске скокове. Осим несвакидашњег „удара“ адреналина, падобранци ветерани подсетили су се војничких дана, када је већина њих војни рок служила у славној 63. падобранској бригади. Да је реч о људима посебног кова најбоље говори чињеница да су се у

ратним временима, док су друге јединице имале проблем с одзивом резервног састава, падобрански ветерани самостално јављали.

Нове падобранске технике

Главни инструктор за обуку ветерана Радослав Кораћ истиче да су ветерани изузетно мотивисани и да имају велику жељу за учењем, јер се вештина падобранства, баш као и све друго у животу, с временом заборавља.

– Ветеране смо пре сваког скока уводили у тренаж и припремали у складу с њиховим нивоом обучености како би могли безбедно да реализују скокове. Има људи који су дошли после тридесет или четрдесет година, а технологија је много напредовала – данас су и падобрани и технике скакања нешто другачији – наглашава инструктор Кораћ.

Љубомир Христов из Чачка један је од оних који су на нишки аеродром дошли после 45 година.

– Осећам се невероватно. За овај аеродром ме вежу лепе успомене. Част ми је што сам добио прилику да скачем. Трема увек постоји, али она се савлада вештином и тренирањем – каже Љубомир који је давне 1972. служио војни рок.

Неки ветерани су са собом повели синове и унукe, који су такође завршили падобранску обуку и скакали заједно са њима. Заставник прве класе у пензији Павле Ћинђић скочио је са сином Бојаном.

– Пауза коју сам направио у скоковима не значи пуно у смислу слободног пада. Једино у шта нисам био сигуран јесте како да правилно склопим падобран. Највеће узбуђење било је при првом скоку. Касније сам имао осећај као да нисам престао да скачем пре тринаест година – каже Павле Ћинђић, додајући да је срећан што је син пошао његовим стопама.

Пуковник у пензији Ненад Кузмановић презадовољан је сарадњом с јединицама Копнене војске и Ратног ваздухопловства и противваздухопловне одбране с нишког аеродрома, које су створиле услове да се падобранци ветерани осећају пријатно и успешно изведу све што су замислили. ■

Зоран МИЛАДИНОВИЋ

